Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

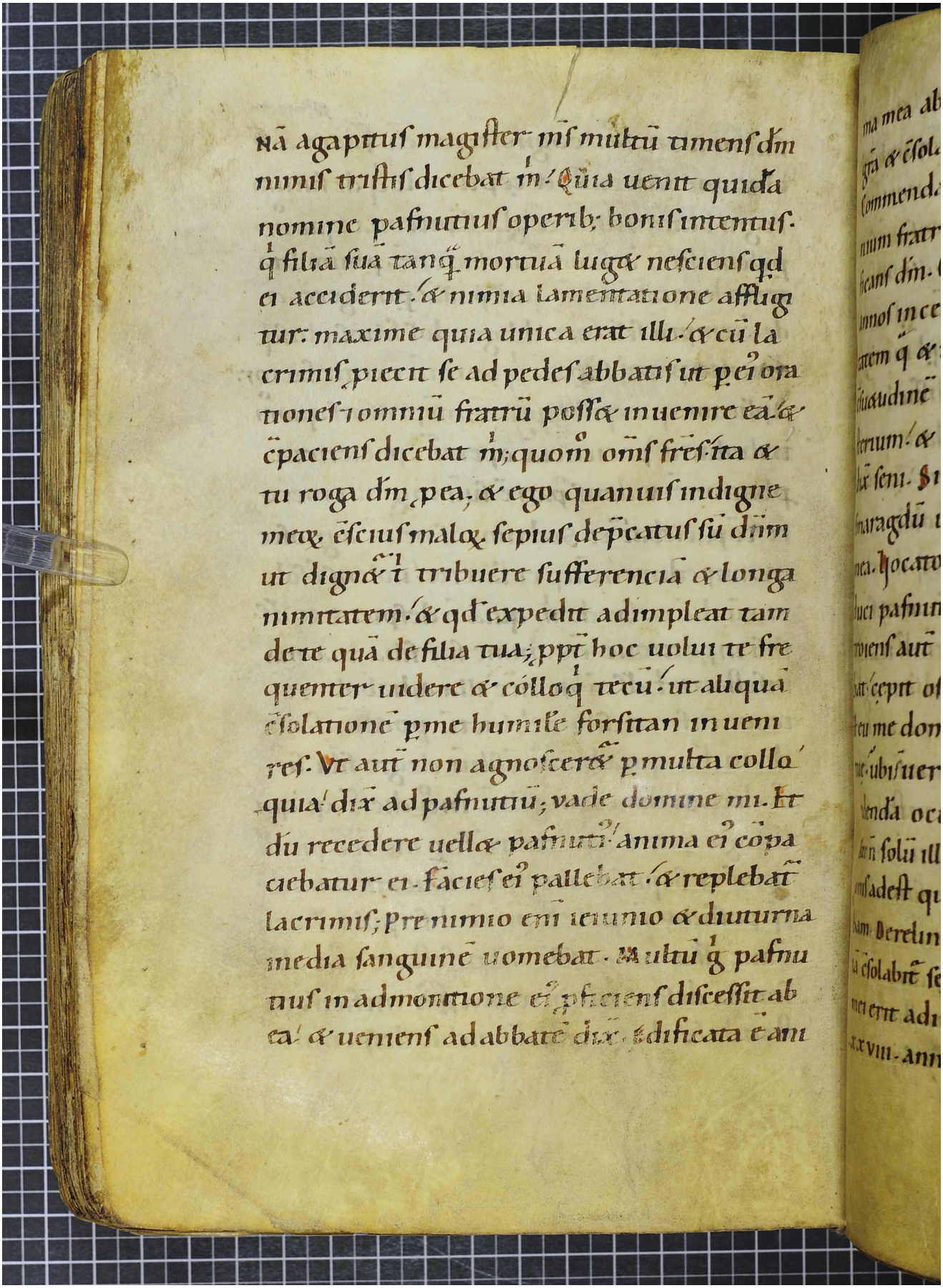

nã agapitus magister ms multũ timens dm
nimis tristis dicebat m. Quia uenit quida
nomine pafnutius operib; bonis intentus.
q filiã suã tanq mortuã luge nesciens qd
ei acciderit. & nimia lamentatione afflig
tur: maxime quia unica erat illi. & cũ la
crimis piecit se ad pedes abbatis ut pei ora
tiones omnũ fratrũ possit inuenire eã. &
cpaciens dicebat m; quom oms fres ita &
tu roga dm pea; & ego quanuis indigne
mecq escius malq sepius depcatus sũ dnm
ut dignãt tribuere sufferencia & longa
nimitatem. & qd expedit adimpleat tam
dete quã de filia tua; ppt hoc uolui te fre
quenter uidere & colloq tecũ. ut aliquã
esolationẽ pme humile forsitan inueni
res. Vt aut non agnoscerẽ p multa collo
quia dixit ad pafnutiũ; vade domine mi. Et
dũ recedere uellet pafnuti. anima ei cõpa
tiebatur ei. facies ei pallebat. & replebat
lacrimis; pre nimio enim ieiunio & diuturna
media sanguinẽ uomebat. Multũ q pafnu
tius in admonitione ei pficiens discessit ab
ea. & ueniens ad abbatẽ dixit. edificata ẽ ani